

Målnummer:	7894-96	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2000-03-15		
Rubrik:	Ett svenskt aktiebolag (moderbolaget) äger ett annat svenskt aktiebolag (dotterbolaget) tillsammans med två eller flera helägda utländska dotterbolag, som har säte i olika EG-medlemsstater med vilka Sverige har ingått dubbelbeskattningsavtal som innehåller en icke-diskrimineringsklausul. Det har ansetts inte vara förenligt med gemenskapsrätten att i ett sådant fall vägra avdrag för koncernbidrag som lämnas från moderbolaget till dotterbolaget. Förhandsbesked angående inkomstskatt. EG-mål.		
Lagrum:	2 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• RÅ 1973 ref. 37• RÅ 1991 not. 102• RÅ 1991 not. 103• RÅ 1994 not. 655		

REFERAT

X AB och Y AB ställde i ansökan till Skatterättsnämnden, inför en tänkt omstrukturering av den koncern vari de båda ingick, frågan om de kunde ge varandra koncernbidrag med skatterättslig verkan i tre olika fall. De olika fallen gällde skilda koncernstrukturer. Den första koncernstrukturen (fråga a) innebar att X AB direkt ägde 42 procent av röstandelen och 58 procent av kapitalandelen i Y AB. Resterande del av Y AB ägdes av ett svenskt helägt dotterbolag till X AB. Den andra koncernstrukturen (fråga b) innebar att X AB direkt ägde 34 procent av röstandelen och 43 procent av kapitalandelen av Y AB. Resterande del av Y AB ägdes dels av ett av X AB helägt holländskt bolag (8 procent av röstandelen och 15 procent av kapitalandelen), dels av ett av helägt svenskt dotterbolag till X AB. Den tredje koncernstrukturen (fråga c) innebar att X AB direkt ägde 34 procent av röstandelen och 43 procent av kapitalandelen i Y AB. Resterande del av Y AB ägdes dels av X AB:s holländska och tyska helägda dotterbolag (8 procent av röstandelen och 15 procent av kapitalandelen vardera), dels av ett svenskt helägt dotterbolag till X AB.

Sökandebolagens frågor avfattades på följande sätt: a) Innebär det förhållandet, att X AB inte direkt äger mer än nio tiondelar av aktierna i Y AB men väl direkt och indirekt, att koncernbidrag kan lämnas av X AB till Y AB och av Y AB till X AB? - b) Förändras svaret på fråga a) om 15 procent av aktierna (kapitalandelen) i Y AB förvärvas av det holländska bolaget från X AB? - c) Förändras svaret på fråga a) om ettvarvt av det holländska och tyska bolaget förvärvar 15 procent av aktierna i Y AB från X AB?

X AB och Y AB anförde följande: Enligt 2 § 3 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, SIL, är en förutsättning för avdragsrätt för koncernbidrag att moderbolaget äger "mer än nio tiondelar" av kapitalet i dotterbolaget (helägt dotterföretag). Huruvida härmed avses endast ett direkt ägande, som måste uppgå till angiven nivå, eller ett direkt och indirekt ägande, som sammantaget uppfyller det angivna kravet, framgår emellertid inte av 2 § 3 mom. första stycket SIL. - Av 2 § 3 mom. första stycket c) framgår vidare, att ägandet måste ha varit på angiven nivå under hela beskattningsåret för både givaren och mottagarna av koncernbidraget. - I praxis (bl.a. RÅ 1973 ref. 37 och RÅ 1990 not. 102) har i kravet på ägande emellertid inte lagts ett ovillkorligt krav på att ägandet under hela beskattningsåret måste vara oförändrat på angiven nivå. - Praxis ståndpunkt motsvarar syftet med reglerna,

vilket är att möjliggöra vinstöverföringar mellan bolag i en och samma koncern, där ägandet av berörda bolag dels överstiger angivna nio tiondelar, dels har bestått under hela beskattningsåret för berörda bolag. - Bestämmelserna - så långt de här har behandlats och syftet med dem - synes således inte utesluta en tolkning som innebär, att kravet på ägande är uppfyllt också i det fallet, att ett moderbolag direkt och indirekt äger mer än nio tiondelar av aktierna i ett dotterbolag. Kravet på ägande skulle således, med denna tolkning, vara uppfyllt i ett fall där moderbolaget äger direkt 100 procent av aktierna i ett dotterbolag, DB1, och direkt och indirekt (genom DB1) 85 respektive 15 procent av aktierna i ett annat dotterbolag, DB2. Med angiven tolkning skulle det krav på ägande som uppställs i 2 § 3 mom. första stycket SIL vara uppfyllt ifråga om såväl DB1 som DB2. Tolkningen ansluter till vad som gäller enligt 1 kap. 5 § aktiebolagslagen för att ett bolag skall anses som ett dotterbolag; låt vara att kravet på ägande i aktiebolagslagen är knutet till röstetalet (mer än hälften av rösterna) och i koncernbidragsreglerna till kapitalandelen (mer än nio tiondelar). - I 2 § 3 mom. andra stycket SIL anges emellertid, att koncernbidrag kan lämnas av ett moderbolag till ett dotterbolag också i det fallet, att det mottagande dotterbolaget genom en serie fusioner kan bringas att gå upp i moderbolaget. Härvid gäller, att en fusion skall anses kunna ske om moderföretaget äger mer än nio tiondelar av aktierna i dotterbolaget. I prop. 1978/79:210, s. 170, anges, att fusionsregeln kan bli tillämplig t.ex. i det fallet, då bidrag lämnas till ett bolag som till 50 procent ägs av moderbolaget och till 50 procent av ett helägt dotterbolag till moderbolaget, alltså i ett sådant fall som anges i det föregående stycket. - Med den tolkning som tvivelsutan kan göras av kravet på ägande enligt 2 § 3 mom. första stycket SIL, och som angivits ovan, är fusionsregeln - principiellt sett - "onödig" eller så tar den sikte på andra situationer än de som här är aktuella. Vid sådant förhållande kan fusionsregeln i sig inte innebära att avdrag för koncernbidrag skall vägras av den anledningen, att koncernbidraget går åt "andra hållet", dvs. från ett dotterbolag till ett moderbolag, där ägandet inte är helägt direkt men väl direkt och indirekt eller endast indirekt och fusionsregeln "fungerar" på bidrag från moder- till dotterbolaget. - Den angivna tolkningen vinner stöd i det förhållandet att syftet med reglerna upprätthålls genom kravet på att ägandet skall ha varit på angiven nivå under hela räkenskapsåret för berörda bolag. Någon anledning att se annorlunda på det fallet att ett moderbolag äger 100 procent av aktierna i ett dotterbolag direkt än det fallet att samma moderbolag äger 100 procent av aktierna i dotterbolaget direkt och indirekt genom ett annat helägt dotterbolag finns således inte. Den flexibla tolkning som Regeringsrätten gjort av reglerna i vissa omstruktureringsfall ligger i linje med den angivna tolkningen. - När det gäller koncernbidrag "uppåt" i en koncern är det dock nödvändigt att undersöka, om kravet i 2 § 3 mom. första stycket d) SIL är uppfyllt. Kravet innebär, att en motsvarande utdelning "uppåt" skulle ha varit skattefri. - När det gäller koncernbidrag från dotterbolag till moderbolag som "passerar" ett bolag i koncernen måste vidare noteras det krav som anges i 2 § 3 mom. tredje stycket SIL, det s.k. hypotetiska provet. Om ägandet uppfyller kravet vad gäller koncernbidrag från moderbolaget till dotterbolaget, borde enligt denna regel rimligen samma krav vara uppfyllt, om bidraget i stället går från dotterbolaget till moderbolaget. Några skäl för motsatt synsätt finns inte. Det kvarvarande kravet är då endast, att koncernbidraget inte bryter mot 2 § 3 mom. första stycket d) SIL, dvs. en motsvarande utdelning från det givande dotterbolaget måste kunna "nå" moderbolaget utan annan beskattning än den som skett hos det utdelande dotterbolaget. - Sammantaget borde reglerna kunna tolkas i enlighet med följande. Det krav på ägande som gäller är uppfyllt om moderbolaget antingen a) direkt eller b) direkt och indirekt eller c) endast indirekt äger mer än nio tiondelar i det dotterbolag som lämnar eller mottar koncernbidraget. Någon skillnad mellan det fall att koncernbidraget lämnas från moderbolaget till dotterbolaget eller det fall där bidraget lämnas från dotterbolaget till moderbolaget bör således inte föreligga. Att det inte bör föreligga någon skillnad åskådliggörs enkelt med följande exempel. - Ett svenskt aktiebolag, MB, äger samtliga aktier i två rörelsedrivande svenska dotterbolag, DB1 och DB2. Koncernbidrag kan lämnas mellan bolagen (utdelningar till MB är skattefria). MB säljer dock av organisatoriska skäl 50

procent av aktierna i DB1 till DB2. Enligt den tolkning som anges ovan bör denna ändring av ägandet inte innebära att förutsättningarna för koncernbidrag mellan bolagen påverkas. Ett motsatt synsätt skulle direkt strida mot det syfte som koncernbidragsreglerna tillgodoser. - I detta ärende kompliceras bedömningen av det förhållandet, att ett holländskt och eventuellt också ett tyskt bolag kommer att ingå i koncernstrukturen med ett ägande understigande nio tiondelar av kapitalet i aktuellt dotterbolag. Detta förhållande bör emellertid inte förändra den ovan angivna bedömningen. Stöd härför finns i antidiskrimineringsreglerna i Sveriges dubbelbeskattningsavtal med Nederländerna och Tyskland (jfr RÅ 1993 not. 677). - Enligt sökandebolagens mening utgör inte det förhållandet att X AB:s ägande i varje led inte överstiger nio tiondelar av aktierna i Y AB hinder mot en tillämpning av koncernbidragsreglerna på vare sig koncernbidrag från X AB till Y AB eller från Y AB till X AB. Bedömningen påverkas inte om utländska koncernbolag äger minoritetsandelar på sätt som här övervägs. De ställda frågorna bör besvaras i enlighet härmed.

Skatterättsnämnden (1996-11-22, Ersson, ordförande, Nordling, Wingren, Nord, Tollerz) yttrade: Förhandsbesked. - Fråga a - Det förhållandet att X AB inte direkt - men väl sammantaget direkt och indirekt - äger mer än nio tiondelar av aktierna i Y AB innebär att koncernbidrag med skattemässig verkan kan lämnas av X AB till Y AB men inte av Y AB till X AB. - Fråga b - Svaret på fråga a ändras inte om cirka 15 procent av aktierna i Y AB förvärfvas av det holländska bolaget från X AB. - Fråga c - Om vart och ett av det holländska bolaget och det tyska bolaget förvärfvar cirka 15 procent av aktierna i Y AB från X AB kan koncernbidrag med skattemässig verkan inte lämnas varken av X AB till Y AB eller av Y AB till X AB. - Motivering. - Enligt givna förutsättningar är förutom ägandet övriga villkor för att med skattemässig verkan lämna koncernbidrag mellan X AB och Y AB uppfyllda. X AB äger direkt mindre än nio tiondelar av aktierna i Y AB. Direkt och indirekt äger X AB mer än nio tiondelar av aktierna i Y AB. X AB överväger att sälja cirka 15 procent av aktierna i Y AB till sitt helägda holländska dotterbolag. Dessutom överväger X AB att från Y AB förvärva ett tyskt dotterbolag och att sälja cirka 15 procent av aktierna i Y AB till detta bolag. - Nämnden gör följande bedömning. - Fråga a - Enligt 2 § 3 mom. första stycket SIL skall ett moderföretag äga mer än nio tiondelar av aktierna i ett dotterföretag för att de med skattemässig verkan skall kunna ge varandra koncernbidrag. Av systematiken i momentet framgår att en tillämpning av första stycket (huvudregeln) förutsätter ett direkt ägande av mer än nio tiondelar av aktierna i dotterföretaget. Att ägandet måste vara direkt stöds dessutom av uttalanden i förarbetena (jmf prop. 1965:126 s. 74 och prop. 1978/79:210 s. 165). Förutsättningarna för att tillämpa huvudregeln föreligger med andra ord inte i förevarande fall. Enligt andra stycket i samma moment (fusionsregeln) kan svenskt moderföretag med skattemässig verkan ge koncernbidrag till svenskt aktiebolag om mottagaren genom fusioner mellan moderföretag och dotterbolag kan bringas att uppgå i moderföretaget. Fusion skall därvid anses kunna äga rum när moderföretag äger mer än nio tiondelar av aktierna i dotterbolag. Vid en prövning enligt denna regel kan Y AB bringas att uppgå i X AB. Koncernbidrag kan därför med skattemässig verkan lämnas av X AB till Y AB. Fusionsregeln är tillämplig endast på koncernbidrag som ges av svenskt moderföretag. Då förutsättningar för Y AB att med skattemässig verkan ge koncernbidrag till X AB inte heller föreligger enligt tredje stycket i momentet besvaras frågan nekande i denna del. - Fråga b - Såsom tidigare sagts skall enligt fusionsregeln fusion anses kunna äga rum när moderföretag äger mer än nio tiondelar av aktierna i dotterbolag. Förvärfvar det holländska bolaget cirka 15 procent av aktierna i Y AB uppstår frågan om utländskt bolag kan omfattas av denna hypotetiska prövning. Ursprungligen fanns i fusionsregeln (SFS 1965:573) en direkt hänvisning till fusioner enligt 174 § 1 och 2 mom. lagen (1944:705) om aktiebolag. Därmed torde vara klart att endast svenska bolag kunde omfattas av prövningen enligt fusionsregeln i dess ursprungliga lydelse. Fusions- regeln fick sitt nuvarande innehåll fr.o.m. 1981 års taxering (SFS 1979:612). Varken av lagtexten eller av förarbetena (prop. 1978/79:210 s. 169 och 170) kan några säkra slutsatser dras i frågan om

endast svenska bolag omfattas. Av RÅ 1993 ref. 91 I och RÅ 1993 not. 677 framgår dock att Regeringsrätten funnit att endast svenska bolag kan ingå i prövningen. I det nämnda referatfallet fann Regeringsrätten att det skulle strida mot en regel om förbud mot diskriminering i ett dubbelbeskattningsavtal med Amerikas Förenta Stater att vid tillämpning av 2 § 3 mom. SIL vägra rätt till koncernbidrag med skattemässig verkan därför att mottagande bolags aktier ägdes av ett amerikanskt bolag. Dubbelbeskattningsavtalet med Nederländerna (SFS 1992:17) innehåller en motsvarande regel om förbud mot s.k. ägardiskriminering (artikel 26 punkt 4). Eftersom det skulle strida mot denna regel att inte låta det holländska bolaget omfattas av prövningen och då Y AB med denna förutsättning vid en prövning enligt fusionsregeln kan bringas att uppgå i X AB, har X AB även i detta fall möjlighet att med skattemässig verkan ge koncernbidrag till Y AB. Av samma skäl som angivits under fråga a kan Y AB inte heller i detta fall med skattemässig verkan ge koncernbidrag till X AB. - Fråga c - Förvärvar det holländska bolaget och det tyska bolaget cirka 15 procent vardera av aktierna i Y AB från X AB aktualiseras frågan - med hänsyn till vad som anförts under fråga b - om samtidig tillämpning av två dubbelbeskattningsavtal. Även dubbelbeskattningsavtalet med Tyskland (SFS 1992:1193) innehåller nämligen en regel om förbud mot s.k. ägardiskriminering (artikel 38 punkt 4). Med en samtidig tillämpning av denna regel och den under fråga b omtalade regeln i dubbelbeskattningsavtalet med Nederländerna, skulle vid en hypotetisk prövning enligt fusionsregeln Y AB kunna bringas att uppgå i X AB. Av RÅ 1993 ref. 91 II framgår dock att det inte finns utrymme för en sådan samtidig tillämpning eftersom bestämmelserna i varje dubbelbeskattningsavtal är avsedda att tillämpas enbart de avtalslutande staterna emellan och inte i förhållande till en stat som inte är avtalspart (jfr de principiella uttalandena i punkterna 54 och 55 i kommentaren till artikel 24 i 1977 års modellavtal). - Såväl Nederländerna som Tyskland är medlemsstater i EU. I förhållande till bolag i dessa länder måste därför också gemenskapsrättens regler iakttas. Inte heller vid en prövning enligt dessa regler har nämnden funnit att koncernbidrag från X AB till Y AB med skattemässig verkan är möjlig i detta fall. - Av samma skäl som angivits under fråga a kan Y AB inte heller i detta fall med skattemässig verkan ge koncernbidrag till X AB.

Ledamöterna Johansson, Silfverberg och Virin var skiljaktiga såvitt avsåg den skattemässiga behandlingen av koncernbidrag från X AB till Y AB i fråga c) och anförde följande: Enligt förutsättningarna i fråga c) ingår både ett holländskt bolag och ett tyskt bolag i koncernen. I Sveriges dubbelbeskattningsavtal med Holland respektive Tyskland finns non-diskrimineringsklausuler som förbjuder diskriminering på ägarbasis. Frågan är om klausulerna kan tillämpas parallellt vid den fusionsprövning som skall göras enligt 2 § 3 mom. andra stycket SIL. - I RÅ 1993 ref. 91 II ansåg visserligen Regeringsrätten att koncernbidrag inte kunde medges skattemässigt eftersom det hade förutsatt en samtidig tillämpning av non-diskrimineringsklausulerna i två olika dubbelbeskattningsavtal. Detta avgörande bör dock inte tolkas så att det alltid skulle vara uteslutet att med skattemässig verkan ge koncernbidrag mellan två svenska aktiebolag så snart det finns bolag från mer än en utländsk stat i koncernstrukturen. En sådan tolkning skulle väsentligen kunna begränsa tillämpningen av non-diskrimineringsklausulen i de dubbelbeskattningsavtal som Sverige ingått. - I 1993 års mål var det fråga om att tillämpa koncernbidragsregeln i 2 § 3 mom. tredje stycket SIL (den s.k. slussningsregeln). Den hypotetiska steg-för steg-prövningen som skall göras enligt den bestämmelsen innebar i det målet att koncernbidraget skulle passera bolag med hemvist i två olika utländska stater. - I förevarande ärende är det emellertid fråga om att legitimera ett koncernbidrag mellan svenska bolag, trots att ägandet är lägre än 90 procent. En av förutsättningarna härför är att det hade varit möjligt för både det holländska bolaget och det tyska bolaget att genom fusioner uppgå i X AB, om de varit svenska dotterbolag. I detta sammanhang aktualiseras non-diskrimineringsklausulen i det holländska dubbelbeskattningsavtalet när det gäller prövningen av den fiktiva fusionen mellan X AB och det holländska bolaget medan klausulen i det tyska avtalet

aktualiseras vid motsvarande prövning i förhållandet mellan X AB och det tyska bolaget. Något hinder för en sådan parallell tillämpning av non-diskrimineringsklausulerna i avtalen bör inte anses föreligga. Vid sådana förhållanden och då klausulerna i sig är av den karaktären att de möjliggör att koncernbidrag kan lämnas med skatterättslig verkan från X AB till Y AB, anser vi att fråga c) borde ha besvarats i enlighet härmed.

X AB och Y AB överklagade och yrkade att Skatterättsnämndens beslut skulle ändras så att fråga a) och b) skulle besvaras med att koncernbidrag också kunde lämnas från Y AB till X AB och att fråga c) skulle besvaras så att koncernbidrag kunde lämnas av X AB till Y AB och av Y AB till X AB även om ägandet av Y AB skulle delas mellan angivna bolag på sätt som angavs i ansökningen. Vidare yrkade bolagen att giltigheten av förhandsbeskedet skulle förlängas att gälla t.o.m. 2001 års taxering.

X AB och Y AB anförde bl.a. följande till stöd för sin talan. När det gäller fråga a) och b) bör i enlighet med den princip som kommit till uttryck i RÅ 1973 ref. 37 koncernbidrag kunna lämnas från Y AB till X AB, om sådant bidrag hade kunnat lämnas i det fallet att aktierna i Y AB till mer än nio tiondelar hade varit direktägda av något av bolagen inom X-koncernen. Sammantaget kan sägas att Regeringsrätten i detta fall och i RÅ 1990 not. 102 och RÅ 1990 not. 103 gjort en genomsyn av ägandet. Tillämpat i detta ärende innebär Regeringsrättens tolkning att kravet i koncernbidragsreglerna om ägande är uppfyllt, om X AB direkt och indirekt äger samtliga aktier i Y AB och detta ägande är för handen under hela beskattningsåret. Så kommer att vara fallet. För fråga b) åberopas även anti-diskrimineringsbestämmelsen i dubbelbeskattningsavtalet mellan Nederländerna och Sverige. För fråga c) har utöver anti-diskrimineringsreglerna i dubbelbeskattningsavtalen mellan Sverige och Tyskland samt mellan Sverige och Nederländerna även de anti-diskrimineringsbestämmelser som finns i Romfördraget betydelse (artikel 6; jfr artiklarna 52, 58 och 73 b). Vilken betydelse Romfördragets anti-diskrimineringsbestämmelser har i ett fall som det föreliggande är oklart. Som en följd av den tolkning Regeringsrätten har gjort av anti-diskrimineringsreglerna i dubbelbeskattningsavtalen i situationer liknande dem som här är aktuella bör det dock ligga närmast till hands att tolka Romfördraget på det sättet, att det uppkommer en otillåten diskriminering, om koncernbidragsreglerna inte kan tillämpas av den anledningen att Y AB - såsom här förutsätts - kommer att ägas av ett svenskt, ett tyskt och ett holländskt bolag inom X-koncernen utan att något av dem ensamt äger mer än nio tiondelar av aktierna i Y AB.

Riksskatteverket bestred bifall till överklagandet. Till stöd för sin inställning anförde Riksskatteverket bl.a. följande. De åberopade rättsfallen saknar relevans för den aktuella frågeställningen. Eftersom koncernbidrag inte kan lämnas mellan Y AB och X AB ens när samtliga mellanbolag är svenska uppkommer inte någon situation som faller inom tillämpningsområdet för diskrimineringsförbudet i dubbelbeskattningsavtalet med Nederländerna.

Regeringsrätten (2000-03-15, Swartling, Holstad, Eliason, Hulgaard) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Såvitt avser Y AB:s rätt till avdrag för koncernbidrag under de förhållanden som avses i frågorna a)-c) gör Regeringsrätten samma bedömning som Skatterättsnämnden.

Regeringsrätten har den 29 april 1998 beslutat inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen såvitt gäller X AB:s rätt till avdrag i det fall som avses i fråga c). Regeringsrätten har ställt följande fråga till EG-domstolen.

Enligt 2 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt tillerkänns ett koncernbidrag under vissa förutsättningar skatterättslig verkan om det lämnas från ett svenskt aktiebolag till ett annat svenskt aktiebolag, som i sin helhet ägs antingen av det förstnämnda bolaget direkt eller av detta tillsammans med ett eller flera helägda svenska dotterbolag. Det skattemässiga resultatet blir detsamma om ett eller flera av de helägda dotterbolagen är utländska men har säte i en och samma medlemsstat och Sverige med denna stat har ingått ett

dubbelbeskattningsavtal som innehåller en icke-diskrimineringsklausul. Är det mot denna bakgrund förenligt med gällande gemenskapsrätt, särskilt artikel 52 jämförd med artikel 58 samt artiklarna 73 b och d i Romfördraget, att tillämpa en ordning som innebär att ett koncernbidrag inte tillerkänns samma skatterättsliga verkan när det svenska moderbolaget i stället äger det mottagande bolaget tillsammans med två eller flera helägda utländska dotterbolag, som har säte i olika medlemsstater med vilka Sverige har ingått dubbelbeskattningsavtal som innehåller en icke-diskrimineringsklausul?

EG-domstolen har i dom den 18 november 1999 (mål C-200/98) uttalat följande med anledning av Regeringsrättens begäran om förhandsavgörande.

När en medlemsstat medger vissa skattelättnader för koncernbidrag mellan två aktiebolag med säte i den medlemsstaten och då det ena av dessa bolag i sin helhet ägs antingen av det andra bolaget direkt, eller av detta tillsammans med

- ett eller flera helägda dotterbolag som också har säte i den medlemsstaten, eller med

- ett eller flera helägda dotterbolag med säte i en annan medlemsstat med vilken den förstnämnda medlemsstaten har ingått ett dubbelbeskattningsavtal som innehåller en icke-diskrimineringsklausul,

utgör artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse), artikel 53 i EG-fördraget (upphävd genom Amsterdamfördraget), artikel 54 i EG-fördraget (nu artikel 44 EG i ändrad lydelse), artikel 55 i EG-fördraget (nu artikel 45 EG), artiklarna 56 och 57 i EG-fördraget (nu artiklarna 46 EG och 47 EG i ändrade lydelse) samt artikel 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) hinder för att samma skattelättnader vägras för bidrag som lämnas mellan två aktiebolag med säte i den medlemsstaten, när det ena bolaget i sin helhet ägs av det andra bolaget tillsammans med flera helägda dotterbolag med säte i flera andra medlemsstater med vilka den första medlemsstaten har ingått dubbelbeskattningsavtal som innehåller en icke-diskrimineringsklausul.

EG-domstolens dom innebär således att det inte är förenligt med gemenskapsrätten att i det fall som avses i fråga c) vägra avdrag för koncernbidrag som lämnas från X AB till Y AB. Överklagandet skall därför bifallas såvitt gäller förhandsbeskedet i denna del.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten ändrar Skatterättsnämndens förhandsbesked såvitt det överklagats endast på det sättet att Regeringsrätten förklarar att koncernbidrag med skattemässig verkan kan ges från X AB till Y AB i det fall som avses i fråga c).

Giltighetstiden för förhandsbeskedet förlängs så att det gäller t.o.m. 2001 års taxering.

Föredraget 2000-02-29, föredragande Bengtsson, målnummer 7894-1996

Sökord: Förhandsbesked; Inkomst av näringsverksamhet

Litteratur: SOU 1964:29, s. 3, 91 ff. och 137 ff.; prop. 1965:126, s. 74; prop. 1978/79:210, s. 163 ff.
